

1891-11-02

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 2a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og vilde, inden jeg sluttede Bre-
vet, have tilføjet, at det var
Lort, saa det godt kunde sendes.
Men efter Deres Anvisning var
der jo og sendt det saa senere.
Gaffin skal De allere til det.
Naar man er angstelig, naar man
vovmunt, at skulle tale. I
er saa lykkelig, at have Angsttilstand
forud; saasomt jeg skal til det,
er jeg mest og led, og fyldt af
mit Lumen, og jeg er vis be-
tragtig for mig selv i Besid-
else af min Evners fulde Brug.
Der er angst, tror jeg aldeles ikke
jag kunde tale. ^{om det angaaer - og fortæ}
Glovedes det gik alig, ^{men} naar
de overlade til Herrens Bedømmelse.
Men af Omstændelse kan de
slutte, at under de givne For-
udsættelser (de Evner og Kundskab,
som jeg nu evig har) kunde det

Vallo d. 2 den Novbr 1891.
Kjære Hr Skovgaard,
I Onsdags Aften kom vi hjem
fra Askov, og nu har jeg faaet
saa meget fra Flaanden, at jeg
med god Samvittighed kan set-
te mig her og give Dem den
Takbrev og de Meddelelser,
jag har laaet efter at kunne
sende Dem.
Først min
hørbige Tak for det odelige
Brev og vor lille Dreng. Jeg
behøver ikke at udtale mig mere
om det - De har hørt
mine Udtalelser saa tit, saa
De veed, jeg finder Ligbeden her,
de slærende og kjede, og ikke
stikker nogen Stukke under
Stolen, naar jeg udtaler min
Glæde.
Og saa er ikke mindst kjærlig

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 2A
af min

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tak for den Tid, De var vundet.
Jeg synes, vi kom hinanden saa
noe, saa jeg er vis paa, vort
Forhold vil holde i Fremtiden
og bl. andet vide sig ved, at vi
ville gjøre noget for atter at
mødes. Jeg er Godefred Rode
get taknemmelig for hans lige
frem geniale Indsigelse, at
give os Anvisning paa den
Deres Prosa. Vi kunde da
have henvendt os til en Kunst-
ner, for hvis Kunstnerovrigt vi
monde større Budsbeholdning, og med
hvem vi bedre kunne staa
me overens og have Glæde, end
enten vi talte om Forstandsmen
el. Kunst. Og see en saadan
Budsbeholdning og Anvisning
-- nu skal De slippe!

Jeg var det Askepoten, De
skulle have lidt om. Ja, ved
de jeg fortælle bare nogle enkelte
omstændeligheder, blev jeg nok sand-
fordrig, saa jeg maatte indskrænke
mig til Hovedpunktene og lidt
Afmærkninger. Foruden gik
aldeles udmærket i alle mine
lige Hensender, naar undtages,
at min Kone har faaet lidt
Fortjældelse efter at være kommen
samt hjem - - -
Her kom Deres venlige Brev,
i hvilket der var et Par. min Kone
sagde mig paa fransk: Skjære,
andere mødes! Ja, det er
jo yndigt at fare bort paa Svits
for, at De har været glad ved
at være her. Tak for hvad
De skrev. Deres Studie fra Dyren
hvorom havde jeg lige set det,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Denne Templet er roligt, som om
han var rigtig vel tilfreds, og der
stynes med et velgjornende Smil
Pau (og hans Næstne) var nu
sammelig sød imod os, saa be-
trouksom, saa hyggelig, saa gjæstfri,
saa det er ligesom med Hjertes
Forsyg at rose ham, som vi gjør.
Vi saa taber han jo saa udmærkede
Aarsag saa roligt, saa naturligt og
saa aandsfuldt og dybt.
Vi horte adskillige rare Mennes-
ker at skjinde: Dogmatiske, Schjønne
og hans Døttre og Svigersønnen
et. andre. Læstet Aften kom Kette
sighed Middelberis fra København,
som skredler stod bagved, og det var
Schjønne's Idee, med sig ikke; men
morsomt var det, da Middelberis
sve gamle Kammerater fra Næstne,
vi læste til Artium.
Følgelig omtalte Middelberis Dives
og Altes Koadjutors Illustr. til Dives,
andre Dag i St. Laurentius i de
Kongelige Tårne, og vi var altsaa meget
glad for at fra dem at see Lee, som
ikke var gaaet mig stort betone,
saa jeg har kun gjenmet det at være
taknemmelig over det, som om
hule Tårne. Vi talte 3 Dage i Tårne
hver Gang 1/2 Time, og blev
endole ikke fordy.
De god nok vilde, hvad vi agtes
om Askov! Udmærket gælt i alle
Henseender. Vi saam derom med
store Forventninger, men de bleve
overtraufne betydeligt. Min Høne
og vi er blitt som i en Ruse efter
det Besig, hvor Vind og gode Vænde
en stor Samling af aands- og
hjertefriske Mennesker og de ma-
ge udmærkede Foredrag, den store
Molm, den store Hjertefrihed, som
viistes os, de udmærkede Korner,
som ere knyttede til Skolen, men
først og sidst Schindlers Personlig
hvil slog sig sammen om at
bedraare os. Der blev talt 2 Uger
om Doves og 2 om Eftersiden, og saa
forigeres det gjøres for Næstne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Første Aften (Aftensindberetning)
Det var jo lige alt det, man kunde
forstå saamegt, men Aftensindberetning
i Stoffet hjalp jo meget, og saa
var det saa rart gode Kræfter,
der lagde sig i Selen: Schwäber, la
Cour, Bestrup, Prosten Paulsen fra
Farsø, Prosten Malling, Pastor
Kraa fra Tyn osv., saa der var ikke tale
om at blive træt el. søvrig. Det
sparede mig at gøre Tid til at gøre
Besøg til Landene, og vi var der da
uden at være ude af dem (la Cour,
Witzhorn, Jenny la Cour osv.). En
andre for Tiden var Landets
antikke, geographiske, historiske, filologiske,
topografiske, kristelige, missebeskrivelser
osv. En Aften vi holdt
en sønderjysk Dag. Aftensindberetning
holdt. bestræbte at yngre Prosten
hvore der var ude af: Aftensindberetning
af Holberg o. L., Sang og Spil.
Antallet af Mennesker, som var
samlede, var der stærkt. Vi begyndte
beskrivelsen i Fortællingen. Men
neste Dag måtte vi ride i Lyngby
Stationshjørne, hvor vi vist jævnligt
var over 200 Mennesker samlede.
Der var smukke Kunstere der
var: Fyhrs Maleri her vist Prisen
Med Dalgardes Billeder taler
der sig vist visse meget Ind-
vendinger (at der er et andet ufor-
staaeligt end Fortællingen), og dog
var Eftersindberetningen faldt
ind gjennem det rigtig brude
stolpe Vindue med Lægen uden
for og fik hans nære Dragt og
det ble Kapper til at strække
gik der en forunderlig varm
Følelse rejnere en. Deres
Tegn. af Fru Schwäber er allerede
udmærket: saa lig, saa søvrig,
saa mild, saa varm selv.
Men Schwäber er dog Spøden
i det hele. Han rejser som en
Konge, har et Par fine hvide Fingre,
betænker alt, sørger for alt, og
det giver jo som for en stor